

cinci de la numele de persoană *Dolh*)²¹; *Halăuca*, *Hălăucești*²²; *Haleasa* (MDGR, III, p. 685), derivat de la numele de persoană **Halu* (cf. *Gal*, *Gălescul*, *Gălești*)²³ cu sufixul românesc *-easa*; *Halița* (MDGR III, p. 685) (cf. numele de familie *Halița*), *Hănășeni* (< nume de persoană *Haneș*, cf. *Gane*); *Hăneasa* (cf. *Găneasa* < *Gane* + *easa*); *Hănești* (cf. *Gănești*); *Hărmăneasa*, *Hărmănești* (de la numele de persoană *Hărman*²⁴ < ucr. *Герман*, cf. *Gherman*); *Hilib*²⁵; *Horaita* (MDGR III, p. 729) (< nume de persoană *Goraiță*, *Horaiță*, vezi Cost. I, p. 37—38); *Hordila*, *Hordilești*²⁶ (cf. ucr. *Горділ*, rus. *Гордѣл*); *Hovrila* (cf. ucr. *Гаврило* «Gavrilă») ²⁷; *Hrișcani* (Frunzescu, p. 236, MDGR III, p. 747) (cf. numele de persoană Costea *Hrișcan* în Cost. II, p. 203; *Hrișcan* are la bază o formă ucraineană **Гришко*, cf. rus. *Гриша*, un hipocoristic al lui *Григорий*); *Hrișeni* (Frunzescu, p. 236, MDGR III, p. 747) (cf. numele de persoană *Hrișă* în Cost. II, p. 128 < ucr. *Гриш*, un hipocoristic de la *Григорий*; cf. și *Hrișoale* în Frunzescu (două localități), *Huluba* (două localități), *Hulubeasca*, *Hulubești* (două localități) (acestea șapte în Muntenia, vezi MDGR III, p. 750—751), *Hulubul Vechi*, *Hulubul Nou* (< nume de persoană *Hulub*, *Huluba*)²⁸; *Hulubiștea* (MDGR III, p. 751) (< rom. *hulub* + suf. rom. *-iște*);

²¹ Privitor la o persoană cu numele *Dolh*, contemporană descălecării Moldovei, vezi Cost. I, p. 52. Acad. Iorgu Iordan consideră aceste toponime — evident românești — ca fiind de origine ucraineană (*Contributions onomastiques*, p. 18). Sufixe românești *-asca*, *-eni*, *-ești* sînt o dovadă peremptorie a provenienței lor românești.

²² Acad. Iorgu Iordan însiră oronimul *Halăuca* (MDGR III, p. 685) printre toponimicele de origine ucraineană (*Contributions onomastiques*, p. 19). Numele de sat *Hălăucești* (MDGR III, p. 697) arată însă că a existat un nume de persoană *Halăuca*, atestat în documente sub forma *Holoveca* (Cost. II, p. 586). Forma ucraineană actuală ar trebui să fie **Holiuka*. În trecut, însă, în locului *i* actual, provenit dintr-un *o* în silabă închisă, ucrainenii au pronunțat o vocală, pe care românii au identificat-o cu *ă*. Forma mai veche românească va fi fost **Holăuca*, devenită prin asimilare (*o* — *ă* > *ă* — *ă*) **Hălăuca*, apoi *Halăuca* (cf. *făcut*, *văzut* > *facut*, *vazut*).

²³ Cost. II, p. 844.

²⁴ În documente e scris de obicei *Хрманъ*, dar și *Хърманъ*. Se pronunța *Hirman* sau *Hărman*. Vezi Bogd. II, p. 519.

²⁵ Numele unui sat din rn. Țîrgu Săcuiesc. După Kniezsa la baza toponimicului stă numele de pers. ucr. *Глиб* (< *Глѣба*) (Hrinčenko, p. 2165). Înlăturarea grupului consonantic inițial *hl-* prin intercalarea unei vocale între cele două consoane e un fenomen maghiar. Vezi Kniezsa, p. 121—122, nota 6.

²⁶ În MDGR (III, p. 729) despre *Hordilești* se spune că își are numele de la un vechi locuitor Ștefan Hordilă care s-a așezat cel dintîi pe acel loc pe la 1750.

²⁷ Despre numele satului Hovrila (cf. mai sus nota 18) din rn. Șomcuta Mare am presupus — după N. Drăganu — că e de origine ucraineană («Dacoromania», X, p. 251, nota 3). El a fost însă mai de grabă creat de romîni (sau maghiari) după numele unei persoane cu nume ucrainean. Individul cu acest nume a putut fi un ucrainean, dar populația în mijlocul căreia s-a așezat și care a numit localitatea a fost de altă limbă, căci ucrainenii ar fi întrebuintat un sufix pentru derivarea unui toponimic dintr-un nume de persoană. Ne-am aștepta așadar la una din formele **Hovrilău* (cf. *Sadău*, *Falcău*, în raionul Rădăuți), **Hovrilou* (cf. *Hordou*, în raionul Năsăud), **Hovrilăuți* (cf. *Rădăuți*). (Privitor la *-ău*, *-ăuți* < ucr. *-ie*, *-ișii*, a se vedea «Dacoromania», X, p. 251 nota 3; E. Petrovici, *O particularitate a fonetismului maghiar oglindită în elementele maghiare ale limbii romîne*, în «Studii și cercetări științifice», Academia RPR, Filiala Cluj, V, 3—4 (1954), p. 461 urm.; Iorgu Iordan, în *Contributions onomastiques*, p. 19 urm.).

²⁸ Toponimicul *Huluba* din Muscel (MDGR, III, p. 750) a fost cu siguranță creat de romîni după numele unei persoane: *Hulub(a)*. Numele de sate din Muntenia *Hulubeasca* și *Hulubești* (MDGR III, p. 750—751) sînt o dovadă a existenței acestui nume de persoană. Așadar numele de locuri *Huluba*, *Hulubeasca*, *Hulubești* nu ne pot îndreptăți să presupunem fie răspîndirea apelativului moldovenesc *hulub* «porumbel» pînă în regiunea Pitești, fie existența în trecut a unei populații ucrainene în Muntenia. Aceste